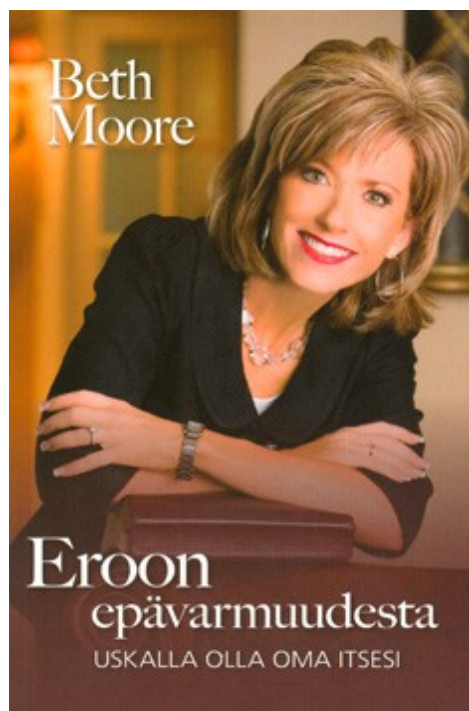
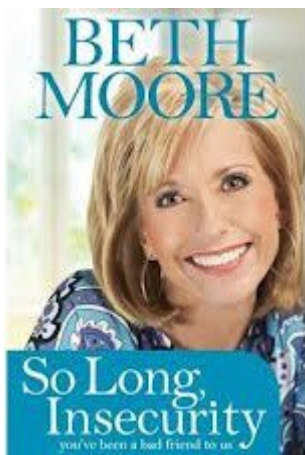

Kirja-arvostelu:

Eroon epävarmuudesta, Beth Moore, Kuva ja Sana 2013

So Long, Insecurity: You've Been a Bad Friend to Us

Tämä kirjoitus on yksityishenkilön, jonka sukunimi on Dale, blogilta ”Kings Dale (Kuninkaan laakso).”

Yhden lauseen tiivistelmä:

Vaikka myöntää, ettei ole voittanut omaa taisteluaan epävarmuutta (turvattomuutta) vastaan, väärä profetissa ja Raamatun väantelijä **Beth Moore** tahtoo myydä sinulle kaavansa sinun epävarmuuksiesi voittamiseen.

Pisteet:

1/5

Suositus:

Jos etsit raamatullista parannuskeinoa epävarmuuksiisi, niin etsi muualta.

Yleistä

Raamattu sisältää lopullisen sanoman todellisesta turvallisuudesta (varmuudesta) kristityille – sekä naisille että miehille. Turvallisuutemme perustuu evankeliumiin – Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Kristityillä on turvallisuus tietäessään, että Jeesus on ”meidän syntiemme sovitus” (1.Joh. 2:2), mikä tarkoittaa, että Hän on kääntänyt pois Jumalan vihan puolestamme. Kristityillä on turvallisuus tietäessään, että kun teemme syntiä, niin ”meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas” (1.Joh. 2:1). Kristityillä on turvallisuus tietäessään, että Jeesus on mennyt valmistamaan meille sijaa ja että Hän tulee takaisin, että voimme olla Hänen kanssaan (Joh. 14:2-3). Kristityillä on turvallisuus lupauksessa ”uudesta taivaasta ja uudesta maasta,” joissa Jumala asuu keskellämme ja ”hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva” (Ilm. 21:1-4). Valitettavasti Beth Moore kirjassaan *Eroon epävarmuudesta* (Kuva ja Sana 2013) ei käsittele näitä oikeita raamatullisia kristillisen turvallisuuden lähteitä, vaan ehdottaa etsimistä muista lähteistä. Tästä ja monista muista syistä, joita käsitellään myöhemmin, tämä on kirja, joka kristittyjen pitäisi hylätä.

Omin sanoin Beth Moore on kohdistanut tämän kirjan, ei ainoastaan kristityille, vaan kaikille naisille:

Tämä kirja on jokaiselle naiselle, joka rohkeasti päättää voittaa oman pakollisen turvattuutensa kulttuurissa, joka tekee siitä lähes vastuttamattoman... Et ehkä jaa minun uskoani, mutta sinut on vedetty avaamaan tämä kirja, koska jaat saman taistelun.

Paljon myöhemmin kirjassa hän toistaa, että kirja on hyödyllinen kaikkien uskontojen naisille:

Ellei sinulla ole henkilökohtaista suhdetta Kristukseen ... sinä voit silti saada apua näiltä sivuilta ja kehotan sinua lukemaan kirjan loppuun.

Tämä voi käydä hyvin hämmentäväksi, koska kirja usein siirtyy kristittyjä koskevista aiheista kaikkia naisia koskeviin aiheisiin – useinkin antamatta selvennystä kumpaa ryhmää tarkoitetaan.

Vähän yllättäen Moore myöntää, ettei ole vielä voittanut turvattomuutta omassakaan elämässään:

En kuitenkaan ole voittanut nimenomaan tätä taistelua turvattomuuden linnaketta vastaan. Silti Jumala auttaa minua; aion voittaa.

Vaikka ei ole voittanut omaakaan taisteluaan turvattomuutta vastaan, Moore ilmeisesti uskoo löytäneensä menestyksen kaavat ja jakaa ne kirjassaan *So Long Insecurity (Hyvästi turvattomuus)*.

Olen itse harjoittanut niitä usean viime kuukauden ajan ja olen hämmästynyt siitä, kuinka paljon edistystä koen.

Hän on käyttänyt näitä harjoituksia ”kuukausien” ajan, mutta mistä tiedämme, että nämä harjoitukset eivät petä häntä vuoden tai kahden kuluessa, kun elämä käy vaikeammaksi?

Sopimaton Raamatun, Jumalan pyhän Sanan, käsitleminen

Vaikka kaikkialla tässä kirjassa on liberaaleja Raamatun tekstien sirotteluja, niin se ei perustu Raamatun tutkimiseen, vaan ennemminkin syntisten ihmisten erheellisiin kokemuksiin:

Löysin resursseja, jotka olivat äärettömän paljon arvokkaampia [kuin Raamattu tai tieteelliset kirjat turvattomuudesta]. Käännyin ihmisten puoleen kirjoitani.

Jopa käyttäessään Raamatun jakeita, hän toistuvasti lukee omia tulkintojaan teksteihin (s.o. eisegeesi) ja käyttää niitä todisteina ulkona niiden alkuperäisestä kontekstista. Yksi todiste tämän kirjan todisteteksteistä on siinä käytetyt kahdeksan erilaista raamatunkäännöstä. Tämä raamatunkäännös-ruutuhyppy on yleistä kirjoittajien keskuudessa, jotka haluavat löytää tietyn sanoituksen, tai jopa yhden sanan, tukemaan ideoitaan. Sensijaan, että aloittaisivat Raamatulla ja tekisivät johtopäätöksen, he aloittavat omalla johtopäätöksellään ja etsivät Raamatun jakeen, joka voidaan saada kuulostamaan, ikäänkuin se tukisi heidän ideoaansa. Heidän on vain löydettävä oikea käännös ja revittävä jae ulos kontekstistaan.

Esimerkissä kirjan luvusta 4 Moore todistaa kyvyttömyytensä oikein tulkita Jumalan Sanaa. Hän väittää antavansa epävarmuuden esimerkkejä Raamatusta, mutta useimmat niistä menevät kauheasti pieleen. Hän on joko tietämätön käyttämiensä Kirjoitusten merkityksestä, lukee omia tulkintojaan teksteihin, tai luultavasti tekee kumppaakin. Tässä hän puhuu oletetuista apostoli Paavalin epävarmuuksista liittyen ns. superapostoleihin luvuissa 2.Kor. 11 ja 12.

Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi. Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa (2.Kor. 11:5-6). Eikö tämä ole epävarmuutta? Jos et usko, niin katsopa, mitä lähtee hänen kynästään vain lukua myöhemmin: Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita ”super-apostoleja” huonompi, vaikka en olekaan mitään (2.Kor. 12:11). Luuletko, että hän ehkä vain protestoi liikaa? Todennäköisesti hän taisteli

kauheaa tunnetta vastaan, ettei ollut yhtä hyvä kuin toiset, jotka eivät olleet tehneet läheskään yhtä paljon.

Moore yrittää osoittaa, että Paavali kamppaili epävarmuuden kanssa. Kuitenkaan hän ei ainoastaan käsitä täysin väärin Paavalin opetuksia, vaan myös lähentelee jumalanpilkkaa sanomalla, että Paavalin välittämät Pyhän Hengen sanat ”lähtivät hänen kynästään” johtuen hänen epävarmuudestaan. Paavali itse sanoo olevansa ”mieletön” (s.o. sarkastinen) tässä jaksossa todistaaksen olevansa oikea apostoli. Hän aloittaa tämän jakson sanomalla: ”Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin!” (2.Kor. 11:1) ja päättää sen toistamalla, että tämä on kaikki mielettömyyttä: ”Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet” (2.Kor. 12:11). Paavali on täysin varma kutsumuksessaan ”oikeana apostolina” (2.Kor. 12:12). Moore joko lukee käsityksensä epävarmuudesta tekstiin, tai ei vain ymmärrä kohtaa.

Suora henkilökohtainen epäraamatullinen ilmoitus

Sen lisäksi, että käsittelee väärin Raamattua, Moore lisää harhoihin toistuvasti vetoamalla oletettuun henkilökohtaiseen ilmoitukseen Jumalalta. Hän hyväksyy ilmoituksen, jonka sai suoraan ja hyväksyy ilmoitusta myös toisilta:

Kuulin syvemmän äänen – ei ääneen tietenkään, vaan sisimmästä paikasta minussa – sanovan: Kyllä, kyllä, todellakin olet [kaunis]. Ajatus tuli vasemmasta kentästä. Itseasiassa se järkytti minua. Kuunnelkaa, en ole taipuvainen tuollaisiin ajatuksiin, kun olen tuollaisessa emotionaaliosessa masennuksessa. Tiesin, ettei ääni ollut minun. Se oli Kristuksen.

Sitten eräänä päivänä olin kävelyllä ja puhuin Jumalalle ja Hän teki minulle selväksi, että Hän rakasti minua ja olin asetettu sinne, missä Hän halusi minun olevan (Moore, s. 123 – erään hänen lukijansa antamasta blogikirjoituksesta).

Yksi kaiken tämän epäraamatullisen ilmoituksen hyväksymisen implikaatioista on, että Raamattu ei enää ole riittävä jokaiseen hyvään tekoon, joita Jumala kutsuu meitä tekemään. Tämä on vastoin selvää opetusta 2.Tim. 3:16-17:

Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.

Toinen vaara Moore'n henkilökohtaisessa ilmoituksessa paljastuu seuraavassa katkelmassa:

Haluaisin toistaa sen teille dialogin muodossa, koska, kun kun se tapahtui, se oli kuin Jumala olisi puhunut joka sanan konkreettisesti ja ääneen minulle. Todellisuudessa se, mitä nyt kuvailen, ilmaistiin hengessäni ennemmin kuin fyysisessä kuulossani. Vietettyäni vuosia suhteessa Jumalaan etsien sitä, millainen Hän on ja kuinka Hän toimii Sanassa, minä, kuten monet muut, voin saada tunteen jostakin asiasta, jota Hän voimakkaasti tähdentää minulle ilman, että ”kuulen” täsmällisiä sanoja. Kun ajatuksia tulee minulle tyhjältä, joista olen varma, että ne eivät ole syntyneet omassa mielessäni ja jos ne ovat sopusoinnussa Jumalan luonteen kanssa ja kuulostavat joltakin sellaiselta, jota Hän sanoisi Sanassa, niin yleensä otaksun, että se on Hän. Lopulta aika näyttää arvostelinko äänen oikein. Jos se tuottaa todellista hedelmää, niin tiedän, että se oli Jumala ja tarkoitettu minulle. Jos siitä ei tule mitään, niin todennäköisesti ymmärsin väärin, tai vahingossa yhdistin sen Häneen. Meille kaikille on mahdollista sekoittaa omia ajatuksiamme Jumalan ajatuksiin siitä riippumatta, kuinka monesti olemme tehneet tyhmyyksiä Hänen seurassaan.

Tämä pitkä lainaus Moore'ltä osoittaa, mikä vaara näiden sisäisten äänten kuuntelemiseen sisältyy, kun emme luota ksin Jumalan ilmoitettuun tahtoon Hänen Pyhässä Sanassaan Raamatussa. Ellei kukaan voi olla varma, että se on todella Jumala, joka puhuu, niin miksi meidän pitäisi toimia noiden tunteiden, aavistusten, tai edes sanojen, varassa? Moore on varma, että ajatukset ”eivät syntyneet hänen omassa mielessään.” Kuitenkin, jos myöhemmin käy ilmi, että ne eivät olleetkaan Jumalasta, niin keneltä nämä viestit olivat – demoneiltako? Näettekö vaaran? Meitä varoitetaan 2. Kor. 11:14, että ”itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.” Joten Saatana käyttää sanoja, jotka

kuulostavat sellaisilta, kuin Jumala voisi puhua. Jeesuksen kiusauksissa Saatana käyttää jopa Raamattua kontekstin ulkopuolella (Mt. 4:6). Vaikka Pyhä Henki voi välillä antaa erikoista ilmoitusta joillekin ihmisille, niin Raamattu osoittaa, ettei se ole malli.

Ihmiskeskeinen teologia

Keskeinen ajatus kirjassa on, että jokaisella on Jumalan antama arvokkuus ja tuon arvokkuutemme kadottaminen on johtanut epävarmuuteemme. Väite, että meillä kaikilla on Jumalan antama arvokkuus, on osittain totta. Moore kuitenkin vähättelee ihmiskunnan langennutta syntistä luontoa, mikä puolestaan johtaa keskittymiseen enemmän meidän arvoomme, kuin Jeesuksen Kristuksen arvoon.

Moore opettaa, että jos vaadimme takaisin arvokkuutemme ja tunnistamme arvomme, niin meillä on aito varmuus (turvallisuus). Meissä on hyvää ja meidän täytyy vain voittaa rajoituksemme ja voittaa taistelu sisällämme olevaa pahaa vastaan. Meidän ei tulisi pitää itseämme huonompina. Jos tunnistamme hyvyttemme, niin se antaa meille vapauden, näyn ja tarkoituksen.

Epävarmuus johtuu Jumalan antaman arvokkuutemme menettämisestä. Sielujemme vihollinen rakastaa sitä. Hän tietää, että ihmiset, jotka eivät arvosta itseään, eivät ajattele ansaitsevansa arvokkuutta. Hän tietää, että vain se, joka todella uskoo Jumalaan, vaatii saada arvokkuutensa takaisin.

Jumala oli jo tuonut minut johtopäätökseen, että osa jokaisen naisen parantamista epävarmuudesta väistämättä sisältää hänen Jumalan antaman arvokkuutensa takaisin vaatimisen.

Anna minulle anteeksi itseni halveksimisen törkeä synty ja itseni pitäminen muita huonompana.

Taivaan ja maan Luoja asetti meille arvokkuuden ja mittaamattoman arvon ja vasta, kun lopullisesti hyväksymme nuo luovuttamattomat totuudet, löydämme aidon varmuuden (turvallisuuden).

Meistä riippuu sallimmeko meidän pahimpamme saada meidän parhaamme.

Kerron vain teille sen, minkä uskon olevan evankeliumin totuus: Jumala voi tuoda elämäsi vapauden ja näyn, joita et olisi koskaan löytänyt ilman noita rajoituksia. Voit antaa rajoitustesi tehdä sinut joko epävarmaksi tai pysäyttämättömäksi.

Ei! Evankeliumin totuus ei koske näyn antamista sinulle elämässäsi. Se on sitä, että Jumala voi vapauttaa sinut synnin orjuudesta uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, joka kuoli ristillä sinun syntiesi tähden. Raamatun sanoma ei ole, että me olemme pelkästään vahingoittuneita tavaroita, vaan, että me olemme kuolleita synnissämme (Ef. 2:5).

Moore jatkaa todeten:

Vastaus on käsitellä epävarmuutta uskoen, että kaikki, mitä Jumala sanoo meistä, on totta.

Ylläolevaan sisältyy, että me kaikki olemme pohjimmiltamme hyviä ja arvokkaita. Mutta, mitä Jumala sanookaan meistä Raamatussa? *”Kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat”* (1.Moos. 6:5) ja *”ihmisen sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka”* (1.Moos. 8:21). Tämä ei ole vain Vanhan Testamentin käsitys pahoista ihmisistä. Uusi Testamentti toteaa: *”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään”* (Room. 3:10-12).

Joten meidän kyllä pitäisi uskoa, että kaikki, mitä Jumala sanoo meistä, on totta. Jos emme ole uskossa, niin sen pitäisi ajaa meidät polvillemme kiittämään, että Jeesus on ristillä maksanut syntimme.

Prosessi sinun arvokkuutesi ja turvallisuutesi palauttamiseksi

Luku 9 kuvailee Moore'n ”prosessin” perustusta oletetun Jumalan antaman arvokkuutemme takaisin vaatimiseksi.

Muutamilla seuraavilla sivuilla esitämme kärkevän pyynnön Jumalalle pyytäen Häntä auttamaan meitä vaatimaan takaisin arvokkuutemme ja pohjustamaan sielumme turvallisuutta (varmuutta) varten. Sitten aktiivisesti ja harkiten vastaanotamme, mitä Hän meille antaa ... Olen tarkoituksella ottanut oletukset ulos prosessista.

Joudumme pyytämään Jumalan itsensä yliluonnollista tekoa. Joudumme imemään jumalallisen voiman pohjattomasta merestä. Vaikka et tietäisi paljonkaan siitä, mitä Raamattu sanoo, niin haluan sinun kiinnittävän katseesi näihin kahteen jakeeseen ja ymmärtävän niiden kantavuuden matkallasi.

Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet (1. Joh. 5:14-15).

...Jumalan tahto sinulle on, että sinun arvokkuutesi palautetaan...Voin luvata sinulle, että Jumala tahtoo meidän vaeltavan elämämme syvyydeltä ja leveydeltä arvokkuuden ja turvallisuuden kanssa. Jumalalla eikä myöskään ole mitään etua sinun jatkuvasta epävarmuudestasi.

Jos olet valmis harjoittamaan sellaista rohkeutta, joka innostaa Jumalan sydäntä, niin voit mennä suoraan eteenpäin ja kiittää Häntä etukäteen, koska sinulla, kun kerran pyysit sitä, jo on se.

Moore'n prosessin ydin on noin 10 sivun rukous, joka kehittyi häbeeb yliluonnollisesta viisaudestaan ja oivalluksestaan:

En koskaan ennen ole tuntenut Jumalan johdatusta panna jotakin tämän rukousmatkan kaltaista kirjaan tai tutkimukseen. Olen vakuuttunut, että se oli Hänen ajatuksensa hyödyntää sitä...Olen pyytänyt Häntä varustamaan minut yliluonnollisella viisaudella ja oivalluksella laatimaan rukous, joka saa Hänet kajauttamaan: ”Kyllä!” Eikä minulla ole muuta mahdollisuutta, kuin luottaa, että hän on jo vastannut hartaaseen pyyntööni.

Etsi rauhallinen paikka, jossa voit olla rauhassa ja häiritsemättä vähintään puoli tuntia. Jos voit olla vähän kauemmin prosessoidaksesi tunteita meditoiden, niin paraneminen on tuntuvampaa ... mutta älä anna monimutkaisten järjestelyjen estää sinua toteuttamasta päämäärää ... Ota mukava asento Jumalan edessä jossakin, missä voit istua, polvistua, tai jopa maata kasvot alaspäin ... noudattaen Raamatun esimerkkejä, joissa ihmiset ottivat rukousasentoja, jotka heijastivat heidän vilpittömyyttään. Haluan sinun ryhtyvän siihen täysillä. Luota siihen ehdottomaan varmuuteen, että Jumala kuulee sinua ja kohtaa sinut Henkensä voiman kautta.

Kun olet varannut aikasi, paikkasi ja asentosi, niin sitten aloita rukous seuraavan oppaan mukaan. Lue sitä hitaasti, ajatellen ja ääneen, ikäänkuin se nousisi spontaanisti omasta sydäimestäsi. Ainut asia, joka sinun on tehtävä tehdäksesi tästä pyynnöstä omasi, on, että tarkoitat sitä.

Moore on muuttanut rukouksen ihmiskeskiseksi toiminnaksi. Jos teet kaiken oikein, niin Jumalan täytyy totella. Seuraavassa on vain osittainen luettelo hänen edellytyksistään vaatia takaisin arvokkuutesi ja voittaa epävarmuutesi:

Pyydä Jumalan yliluonnollista tekoa.

Ole rohkea.

Etsi oma paikkasi, jossa voit olla rauhassa ja kenenkään häiritsemättä.

Varaa aikaa vähintään puoli tuntia; enemmän, jos haluat perusteellisemmän paranemisen.

Ota mukava asento, joka heijastaa vilpittömyyttäsi.

Lue hänen rukouksensa hitaasti, ajatellen ja ääneen.

Rukoile niin, että hänen rukouksensa näyttää tulevan spontaanisti sinun omasta sydänestäsi.

Tarkoita sitä.

Valtaa nämä äärettömän kallisarvoiset piirteet omiksesi.

Tiedosta, kuinka arvokas sinä olet.

Vastaanota Hänen ylenpalttinen anteeksiantamuksensa.

Aktiivisesti ja tietoisesti vastaanota, mitä Jumala on antamassa sinulle.

Lupaa jatkuvasti vastaanottaa kaikki, mitä Jumala antaa sinulle.

Yllä olevat kohdat kuulostavat epäilyttävästi, kuin ne olisivat menestyssaarnaajilta, jotka opettavat ”nimeä se ja vaadi se” -oppia. Jos noudatat tätä prosessia oikeanlaisella rohkeudella ja aktiiviteeteilla, niin Jumala ehdottomasti vastaa tähän nimenomaiseen rukoukseen ”kajahtavalla kyllä -huudolla!” Jos prosessi ei toimi etkä vapaudu epävarmuudestasi, niin kenen vika se on? Sinun! Tästä tulee sitten uusi sarja sääntöjä, jota sinun täytyy noudattaa ymmärtääksesi Jumalan tarkoituksen elämällesi. Tämä opetus perustuu lakiin, ei evankeliumiin.

Johtopäätös

Huolimatta valikoitujen Raamatun tekstien käyttämisestä kirja *Eroon epävarmuudesta* ei perustu terveeseen raamatulliseen eksegeesiin, eikä johda ihmisiä kristityn turvallisuuden oikeaan lähteeseen – Raamattuun. Moore'n toistuvat virheet Raamatun tulkinnassa, henkilökohtainen epäraamatullinen ilmoitus ja legalismin muoto tekevät hänestä opettajan, jota pitäisi karttaa. Sensijaan turvallisuudeksemme meidän pitäisi katsoa suoraan Raamattuun ja sen ilmoitukseen Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. ”*Hän yksin on minun kallioni, minun apuni ja turvani: en minä horju*” Ps. 62:6). Aito evankeliumi voi radikaalisti muuttaa elämän ja kulttuurin, mutta Moore'n oma-apu ynnä Jumalan apu ollakseen parempi ihminen jättää ihmiset edelleen yhtä kadotetuiksi ja langenneiksi syntisiksi, jotka ovat ilman toivoa ja todellista turvallisuutta.

Tämä arvostelu jatkuu vielä arvostellen Moore'n kirjan jokaisen luvun erikseen. Se on luettavissa alkuperäisenä [tästä](#). Siellä on myös arvostelut kolmesta muusta Beth Moore'n kirjasta sekä Sarah Young'in kirjasta *Jesus Calling* (Suomeksi: *Jeesus Kutsuu, Kuva ja Sana 2011*), jotka Dale'n mukaan ovat jatkuvasti **mielettömän suosittuja ja sakakavalan vaarallisia**.